ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΤΟΣ Κ'. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1900 ΑΡΙΘ. 45

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Γρεβενῶν **ΔΩΡΟΘΕΟΣ** (πρόεδρος)
† Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Ἀρχιγρ. τῆς Ἱ. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ (ταμίας)
† Ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ
ΧΡ. ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ (γραμματεύς)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ 25
ἐξαμηνιαῖα τὰ ἡμίσια
Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησιαστικὰ χρονικὰ—Ἡ ἑκατοστὴ ἐπετηρὶς τῆς ἱδρύσεως τῆς ὁμοπιστίας ἐν Ρωσσίᾳ —Ὑπόμνημα περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἥλων ὑπὸ Ἀλεξ. Λαυριώτου—Ἡ διαφορὰ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Λόγου πρὸς τὸν Φιλώνειον ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Σεβαστείας Ἀνθίμου —Κοινοποιήσεις·

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὑπότροφοι τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.—Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ, ϐῃ ἀρξαμένου, ἀπελύθη ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας ἡ ἑπομένη κοινοποίησις:

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν ὅτι ἡ Α Α. Μ. ὁ φιλόλαος καὶ φιλόμουσος ἡμῶν Ἄναξ διατρανῶν ἔτι ἅπαξ τὰ πρός τε τὴν Α. Θ. Παναγιότητα καὶ τὸ πιστὸν ἡμέτερον Γένος εὐμενῆ καὶ φιλόμουσα Αὐτοῦ αἰσθήματα πυδόκησε νὰ ἐκδώσῃ ὑψηλὸν Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα, δι' οὗ ἐντέλλεται ὅπως ἔνδεκα ὁμογενεῖς νέοι προσληφθῶσιν ὡς ὑπότροφοι τῆς Α Α. Μεγαλειότητος ἐν ταῖς νεωτέραις Αὐτοκρατορικαῖς Σχολαῖς. Τὸ εὐχάριστον τοῦτο γεγονὸς διαμηνυθὲν χθὲς Κυριακὴν διὰ τῆς Α.Ε. τοῦ Ἄρχοντος Μ. Λογοθέτου πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἀγγέλλοντες σεπτῇ Πατριαρχικῇ κελεύσει πᾶσι τοῖς ὑποβαλοῦσιν αἰτήσεις πρὸς ἐξέτασιν καὶ κατάταξιν αὐτῶν ἐν ταῖς ὡς ἄνω Αὐτοκρατορικαῖς Σχολαῖς νέοις, προτρεπόμεθα ὅπως προσέλθωσι τὴν αὔριον Τρίτην καὶ τὴν ἐπιοῦσαν Τετάρτην εἰς τὰ Πατριαρχεῖα πρὸς ἐξέτασιν ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένης ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς προσκομίζοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τοὺς Χαμιδιέδες αὐτῶν καὶ ἀπόδειξιν ἐμβολιασμοῦ παρ'ἰατροῦ καὶ τὰ ἐνδεικτικὰ τῶν ἑαυτῶν σπουδῶν,

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 6 Νοεμβρίου 1900

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας

Ἡ ἀνωτέρω μνημονευομένη ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἀπαρτισθεῖσα ἐκ τῆς Α.Σ. τοῦ Μητροπολίτου Κορυτσᾶς Γερβασίου, τῆς Α.Ε. τοῦ Ἰωάννου Βιθυνοῦ ἐφέντη, καὶ τοῦ ἐλλογίμου Ἰωάννου Χλωροῦ, Διευθυντοῦ τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Τουρκικῶν Γραφείων καὶ καθηγητοῦ τῆς ὀθωμανικῆς γλώσσης ἐν τῇ Μ. τοῦ Γένους Σχολῇ, εἰργάσθη τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ καὶ Τετάρτῃ ἐξετάσασα προφορικῶς καὶ γραπτῶς τοὺς προσελθόντας ὁμογενεῖς νέους.

Τὰ νέα ταῦτα τρανὰ τεκμήρια τῶν εὐμενεστάτων διαθέσεων τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Ἄνακτος πρὸς τὸ ἡμέτερον Γένος ἐπισπῶσι καὶ αὖθις τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους πρὸς τὸν μεγαλόφρονα καὶ κραταιότατον ἡμῶν Μονάρχην καὶ παρέχουσιν ἡμῖν νέαν ἀφορμὴν ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν εὐκλεᾶ θρόνον Αὐτοῦ.

—*Χοροστασία.*—Πανηγυρίζοντος προχθὲς Τετάρτῃ, μνήμῃ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ τοῦ ἐν Βλατάδι ἱεροῦ φερωνύμου ναοῦ, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐχοροστάτησεν ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν μέσῳ συρροῆς πολλοῦ εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος.

Ἡ Α. Θ. Π. μετὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἀντιδώρου ἀναπαυθεῖσα ἐπὶ μικρὸν ἐν τῷ Ἐπιτροπείῳ ἐπανῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

— *Ἐπέτειος ὀνόματος.* — Ἡ Α. Θ. Παναγιότης συνεχάρη τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ τηλεγραφικῶς τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Μογλενῶν Ἰωαννικίῳ, ἄγοντι τὴν ὀνοματικὴν αὐτοῦ ἑορτήν.

Ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη προχθὲς τηλεγραφικῶς τῇ Α. Ὑ. τῷ ἡγεμόνι τῆς Σάμου Μιχαὴλ Γρηγοριάδῃ καὶ τῇ Α. Π. τῷ μητροπολίτῃ Σισανίου καὶ Σιατίστης Σεραφεὶμ ἄγουσι τὴν ἐπέτειον αὐτῶν ὀνομαστικὴν ἑορτήν· τοῖς δὲ ἑορτάζουσι ἐπίσης πανοσιολογ. ἀρχιμανδρίτῃ Μ. Κλεοβούλῳ Σχολάρχῃ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς διὰ τοῦ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου, τῷ ἀρχιμ. Γαβριὴλ Μελαφούρῃ, ἐπιτρόπῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ τοῦ πανοσιολ. Δευτερεύοντος Παρθενίου καὶ τοῖς ἐγκρίτοις Μ. Ψαλίδᾳ ἰατρῷ, Μ. Κεφάλᾳ, Διευθυντῇ τοῦ Ζωγραφείου Γυμνασίου, Μ. Μάγκῳ καὶ Μ. Δανέζῃ, διαγγελεῖ τῶν Πατριαρχείων, διὰ τοῦ πανοσιολ. Μ. Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου.

— *Βιβλιοθήκη Μαρασλῆ.* — Μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγράφομεν ὅτι ἡ Α. Ἐξ. ὁ κ. Γρηγόριος Μαρασλῆς εὑηρεστήθη ἵνα καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» διδάξῃ τὴν δωρεὰν ἀποστολὴν ὁλοκλήρου τῆς σειρᾶς τῆς πολυτίμου αὐτοῦ Βιβλιοθήκης· ἐφ' ᾧ καὶ ἡ Διευθύνουσα τὴν «Ἐκκλησιαστικὴν Ἀλήθειαν» ἐπιτροπὴ ἐνέκρινεν ἵνα ἐκφρασθῶσι τῷ φιλογενεῖ καὶ γενναιόφρονι ἀνδρὶ αἱ προσήκουσαι εὐχαριστίαι.

—*Ἐπαρχία Κυζίκου.*— Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ χθεσινῇ αὐτῆς συνεδρίᾳ λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τὴν ἔκθεσιν τῆς πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς ἐπαρχίας Κυζίκου συστάσης ἐπιτροπῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν Μονὴν τῆς Φανερωμένης ἐνέκρινε τὴν ἐνέργειαν τοῦ Μητροπολίτου, ἀποφασίσασα ἅμα ἵνα συστηθῇ αὐτῷ ὅπως ἐπιληφθῇ καὶ αὖθις τῆς διαρρυθμίσεως τῶν κατὰ τὴν εἰρημένην Μονὴν καὶ ἐν τῇ ποιμαντορικῇ αὐτῆς συνέσει ἐξοικονομήσῃ τὸ πρᾶγμα ἱκανοποιοῦσα καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν Περαμίων ἐν τῇ λήψει τῶν νεωτέρων ἀποφάσεων.

—*Ἡ Α. Θ. Π. ἐν τοῖς Ἐθνικοῖς Φιλανθρωπικοῖς Καταστήμασι.* — Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐκδραμοῦσα μέχρι Βαλουκλίου ἐπεσκέψατο τὰ αὐτόθι ἡμέτερα Ἐθνικὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματο μετ' ἄκρου σεβασμοῦ γενομένη δεκτὴ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῶν ἰατροῦ Σαββαΐδου καὶ τοῦ λοιποῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ. Ἡ Α. Θ. Π. ἐπιθεωρήσασα πάντα τὰ τμήματα τοῦ φιλανθρωπικοῦ καθιδρύματος ἐξέφρασε πρὸς τὸν Διευθυντὴν τὴν εὐαρέσκειαν ἐπὶ τῇ ἐπικρατούσῃ τάξει μαρτυρούσῃ ἀνελλιπῆ καὶ πρόθυμον ὑπηρεσίαν.

—*Ἐπισκέψεις.*—Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἡ Α. Ε. ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ὁλλανδίας Βέκερλιν ἐν συνοδίᾳ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ καὶ τῆς βαρωνίδος Φάμπριτς.

—*Πατριαρχικαὶ προσρήσεις.*— Ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ὁ πανοσιολογ. Μ. Πρωτοσύγκελλος Χρυσόστομος μεταβὰς προχθὲς Τετάρτῃ, εἰς Πέραν ἐν συνοδίᾳ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Α'. Πατριαρχικοῦ Γραφείου Ἰ. Δ. Τανταλίδου, διηρμήνευσε τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς καὶ προσρήσεις ταῖς ΑΑ. ΕΕ. τοῖς πρεσβευταῖς Ρωσίας Ζηνόβιευ καὶ Ἑλλάδος Ν. Μαυροκορδάτῳ ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ εἰς βασιλεύουσαν ἐπανόδῳ αὐτῶν.

Πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ΑΑ. ΕΕ. μετέβη αὔθημερὸν καὶ ἡ Α. Σ. ὁ ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου σεβασμιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Νεαπόλεως Ἀρτένιος.

—*Ἄφιξις.* — Προχθὲς Τετάρτῃ ἀφίκετο εἰς βασιλεύουσαν ὁ ἐκ τῶν νέων συνοδικῶν σεβασμιώτατος μητροπολίτης Μεσημβρίας Χαρίτων προϋπαντηθεὶς ὑπὸ τοῦ πανοσιολ. Δευτερεύοντος Παρθενίου.

Ἡ Α. Σεβασμιότης ἐπισκεψαμένη αὔθημερὸν τὴν Α. Θ. Π. ἀνέλαβε τῇ ἐπαύριον Πέμπτῃ τὰ ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ καθήκοντα αὐτοῦ ἀντικαταστήσας τὸν ἀποχωρήσαντα ἅγιον Ῥόδου Ἰωακεὶμ.

—*Πρωτοψάλτης τῆς Μ. Ἐκκλησίας.*—Πατριαρχικῇ κελεύσει, ἡ ἐπὶ τῇ ἑξηκονταετηρίδι τοῦ ἱεροψαλτικοῦ σταδίου καὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῆς Πρωτοψαλτείας τοῦ ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ. Ἐκκλησίας ὁρισθεῖσα ἑορτὴ ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν ἐκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου γενήσεται πρὸς μείζονα πανηγυρισμὸν κατὰ τὴν Β' ἐπετηρίδα τοῦ Συλλόγου, ἀγομένην τῇ 4 δεκεμβρίου, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν μουσικῆς καὶ ἁσματογράφου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ὅτε τὸν πανηγυρικὸν ἐκφωνήσει ὁ ἐλλόγιμος μουσικολόγος Γεώργιος Ι. Παπαδόπουλος.

—*Μνημόσυνον.* — Ἡ ἐπὶ τῶν ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν ἐπιτροπὴ τελέσει τῇ μεθαύριον Κυριακῇ ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου Ῥόδου Ἱεροθέου, ἱερουργούντων τῶν σεβασμιωτάτων ἁγίων συνοδικῶν Ἀμασείας Ἀνθίμου, Βερροίας Κωνσταντίου καὶ Λιτίτσης Νικηφόρου.

— *Ἐκκλησιαστικὸς Μουσικὸς Σύλλογος.* — Τῇ 1 Νοεμβρίου, γενομένων ἐν τοῖς πατριαρχείοις τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου διὰ τὸ ἀρχόμενον Γ' συλλογικὸν ἔτος, ἐξελέγησαν παμψηφεί, πρόεδρος ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Ἀμασείας Ἄνθιμος, ἀντιπρόεδροι ὁ ἀρχιμανδρίτης Φώτιος ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ὁ ἄρχων πρωτοψάλτης τῆς Μ. Ἐκκλησίας Γ. Βιολάκης, γενικὸς γραμματεὺς ὁ Γ. Ι. Παπαδόπουλος, εἰδικὸς γραμματεὺς ὁ Φώτιος Σ. Παπαδόπουλος, ταμίας ὁ Μ. Σύγκελλος Νικόδημος, βιβλιοφύλαξ καὶ ὀργανοφύλαξ ὁ Χρῆστος Παπαϊωάννου.

Εἶτα ἐξελέγησαν καὶ τὰ μέλη τῶν τεσσάρων διαρκῶν ἐπιτροπῶν, οὕτω :

Τῆς ἐπὶ τῆς Μουσικῆς Σχολῆς Ἐφορευτικῆς

Ὁ σεβ. μητροπολίτης Ἀμασείας (πρόεδρος), ὁ Μ. Χαρτοφύλαξ Μ. Γεδεών, Εὐάγγελος Γ. Ἀμαξόπουλος, Κ. Ζαχαριάδης καὶ Γ. Ι. Παπαδόπουλος.

Τῆς ἐπὶ τῶν Διαγωνισμάτων

Γ. Ι. Παπαδόπουλος (πρόεδρος), Ε. Γ. Ἀμαξόπουλος,

Α. Σπαθάρης, Γ. Βιολάκης, Εὐστράτιος Γ. Παπαδόπουλος, Νηλεὺς Α. Καμαράδος καὶ Γ. Βινάκης.

Τῆς Εἰδικῆ: Τεχνικῆς

Γ. Βιολάκης (πρόεδρος), Ἀριστείδης Λαμπαδάριος τῆς Μ. Ἐκκλησίας, Α. Σπαθάρης, Ε. Γ. Ἀμαξόπουλος, Κ. Ζαχαριάδης, Γ. Ι. Παπαδόπουλος, Ν. Α. Καμαράδος, Ε. Γ. Παπαδόπουλος, Γ. Δ. Παχτίκος, Γ. Πρωγάκης, Λεωνίδας Νικοκλῆς καὶ Μ. Σύγκελλος Νικόδημος.

Τῆς ἐπὶ τοῦ Περιοδικοῦ Συντακτικῆς

Μ. Σύγκελλος Νικόδημος (πρόεδρος), Νικ. Βασιλειάδης, Γ. Ι. Παπαδόπουλος, Γ. Δ. Παχτίκος, Μιχ. Μουρκίδης, Ἰάκωβος Ναυπλιώτης καὶ Κωνσταντῖνος Κλάββας.

Ὡσαύτως κατηρτίσθη καὶ ἡ Ἐπιτροπή, ἥτις ἐπιστατήσει ἐπὶ τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ παλαιογραφικοῦ μουσικοῦ συγγράμματος τοῦ ἀειμνήστου Παναγιώτου Κηλτζανίδου Προυσαέως, τοῦ συμπεριληφθησομένου ἐν τῇ *Βιβλιοθήκῃ Μαρασλῆ*: Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Παμφίλου Μελισσηνός (πρόεδρος), Γ. Ι. Παπαδόπουλος, Μ. Σύγκελλος Νικόδημος, Γ. Πρωγάκης, Βασίλειος Πανοικίδης, Πολυχρόνιος Γ. Παχείδης καὶ Θεμιστοκλῆς Βυζάντιος.

Η ΕΚΑΤΟΣΤΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΟΜΟΠΙΣΤΙΑΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ!

Τῇ 27ῃ τοῦ παρελθόντος μηνὸς Ὀκτωβρίου συνεπληρώθησαν ἑκατὸν ἔτη ἀπὸ τῆς συστάσεως ἐν Ρωσσίᾳ τῆς οὕτω λεγομένης ὁμοπιστίας, τῶν κοινοτήτων δηλ. ἐκείνων, αἵτινες τηροῦσαι ὅλους τοὺς παλαιοὺς τύπους καὶ τὰς συνηθείας, ἃς καὶ οἱ ἐν γένει παλαιόπιστοι τῆς Ρωσσίας, ὑποτάσσονται οὐχ ἧττον εἰς τὴν κανονικὴν ὀρθόδοξον ἱεραρχίαν τοῦ τόπου καὶ παρ' αὐτῆς λαμβάνουσι τοὺς ἱερεῖς καὶ διακόνους αὐτῶν, ἀναγνωρίζοντες τὴν Ἁγιωτάτην Διοικοῦσαν Σύνοδον ὡς τὴν κανονικὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτῶν ἀρχήν. Ἡ ἡμέρα αὕτη, ὡς ἦν ἐπόμενον, ἑωρτάσθη πανηγυρικῶς ἐν Ρωσσίᾳ καὶ ἰδίᾳ ἐν Πετρουπόλει, ὅπου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπὶ τούτῳ πανηγύρεως προεξῆρξεν αὐτὸς ὁ Μητροπολίτης Πετρουπόλεως κ. Ἀντώνιος, συλλειτουργήσαντος αὐτῷ παντὸς τοῦ αὐτόθι κλήρου τῶν ὁμοπίστων. Ἡ πανηγυρικὴ αὕτη συλλειτουργία τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος μετὰ τοῦ κλήρου τῶν ὁμοπίστων ἐτελέσθη ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Νικολάου μεγάλῳ αὐτῶν ἀρχαίου ρωσσικοῦ ρυθμοῦ ναῷ, διεξήχθη δὲ κατὰ τὰ ἀρχαιότυπα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία τὰ ἐκδεδομένα ἐπὶ τῶν τεσσάρων πρώτων Πατριαρχῶν τῆς Ρωσσίας Ἰώβ, Ἑρμογένους, Φιλαρέτου καὶ Ἰωάσαφ Α', (1589—1641). Μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἐξελθὼν ἐκ τοῦ ἱεροῦ βήματος εἰς τὸν σωλέαν ἀνέγνωσεν εἰς ἐπήκοον πάντων τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν τῆς Ἁγιωτάτης Συνόδου τῆς Ρωσσίας.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΠΑΣΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ ἐλέῳ Θεοῦ Ἁγιωτάτη Διοικοῦσα Σύνοδος τοῖς τέκνοις τῆς ὀρθοδόξου Ἑλληνορρωσσικῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῖς τηροῦσι τοὺς λεγομένους παλαιοὺς τύπους.

Πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι, διατελοῦντες ἐκτὸς τῆς μετὰ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἑνότητος, ἐπέγνωσαν τὸ πλημμελὲς τοῦ ἀπ' αὐτῆς χωρισμοῦ διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς διόρθωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων καί τινων τύπων, ἐν χρήσει ὄντων ἐνιαχοῦ μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Πατριάρχου Νίκωνος. Κινούμενοι δὲ ὑπὸ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ ἐλλιποῦς τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοργανώσεως αὐτῶν καὶ ὑπὸ λύπης διὰ τὴν τοιαύτην δυστυχῆ κατάστασιν αὐτῶν, προήχθησαν ἐξαιτήσασθαι τὴν πρόσληψιν αὐτῶν εἰς τὴν μετὰ τῆς Ἐκκλησίας ἑνότητα, τὴν ἐπιδαψίλευσιν αὐτοῖς νομίμου ἱερατείου, καὶ τὴν ἐπευλόγησιν αὐτῶν εἰς τὸ τηρεῖν τοὺς λεγομένους παλαιοὺς τύπους, ἔκπαλαι συνήθεις αὐτοῖς. Ἡ Ἁγιωτάτη τοίνυν Σύνοδος μετὰ πατρικῆς ἀγάπης δεξαμένη τὴν αἴτησιν αὐτῶν ἔδωκεν αὐτοῖς νομίμως καθεστηκότας ἱερεῖς καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς εἰς τὸ ποιεῖν τὰς ἱερὰς τελετὰς κατὰ τὰ ἀρχαιότυπα βιβλία, θεῖσα αὐτοὺς εἰς κανονικὴν ἐξάρτησιν ἀπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἐπισκόπων. Ἡ τοιαύτη δὲ ἀπόφασις τῆς Ἁγιωτάτης Συνόδου ἔλαβεν ἰσχὺν καὶ ἐνέργειαν τῇ κζ' Ὀκτωβρίου ,αω'. Οὕτω συνετελέσθη ἡ ἕνωσις μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν λεγομένων παλαιοτυπικῶν. Καὶ εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ! Διότι διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης εἰσῆλθον εἰς τὸν περίβολον τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πολλοὶ διατελοῦντες ἐκτὸς αὐτοῦ καὶ ἐγένοντο τέκνα αὐτῆς ἀγαπητὰ παρὰ Κυρίου καὶ

ΠΕΘ Ψηφιακή

υἱοὶ φωτὸς καὶ ὑπακοῆς, διανοίξαντες ἑαυτοῖς διὰ τῆς μετὰ τῆς Ἐκκλησίας ἑνώσεως καὶ τῆς μεταλήψεως τῶν χαριτοπαρόχων αὐτῆς μυστηρίων, καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἁγιωτάτου μυστηρίου τοῦ Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁδὸν εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς αἰωνίου ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ θεὶς ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τὸν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον λογισμὸν τοῦ προσελθεῖν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Ποθητὴ ἡμῖν ἡ τοιαύτη ἕνωσις ὑμῶν μετὰ πάντων τῶν τέκνων τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἥτις ἐστὶ σῶμα Χριστοῦ.

Ἀποδόντες δ' αἶνον καὶ εὐχαριστίαν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἐπὶ τούτῳ, οὐ δυνάμεθα μὴ θλίβεσθαι περὶ τῶν παραμενόντων ἄχρι τοῦδε ἐκτὸς τοῦ σωτηρίου περιβόλου τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, καὶ δεόμεθα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὅπως καλέσῃ καὶ τούτους εἰς τὴν ἁγίαν ἑνότητα τῆς πίστεως. Δῴη Κύριος καὶ αὐτοῖς εἰσελθεῖν εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου. Αἱ πύλαι τῆς Ἐκκλησίας εἰσὶν ἀνεῳγμέναι αὐτοῖς, καὶ ἑτοίμη αὕτη ἐστὶν ἵνα προσδέξηται αὐτοὺς ὡς ἀγαπῶσα, ἐλεοῦσα καὶ συγχωροῦσα Μήτηρ.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Τὸ πρωτότυπον ὑπέγραψαν

Ὁ ταπεινὸς Ἀντώνιος, Μητροπολίτης Ἁγίας Πετρουπόλεως καὶ Λαδόγης.

Ὁ ταπεινὸς Βλαδήμιρος, Μητροπολίτης Μόσχας καὶ Κολομένης.

Ὁ ταπεινὸς Φλαβιανός, Ἀρχιεπίσκοπος Καρταληνίας καὶ Καχετινίας καὶ Ἔξαρχος Ἰβηρίας.

Ὁ ταπεινὸς Ἀθανάσιος, Ἀρχιεπίσκοπος Τανάϊδος καὶ Νοβοτσερκάσκης.

Ὁ ταπεινὸς Μάρκελλος ἐπίσκοπος.

Ὁ ταπεινὸς Γουρίας ἐπίσκοπος.

Ἐν τῇ Θεοσώστῳ πόλει τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ἐν ἔτει ἀπὸ τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ,αϡ', μηνὸς Ὀκτωβρίου κϛ'.

Τὴν πανηγυρικὴν ταύτην λειτουργίαν κατέκλεισεν ἡ ἐθιζομένη κατὰ τὰς τοιαύτας ἐπισήμους ἡμέρας ἐν Ρωσσίᾳ εὐχαριστήριος δοξολογία, καθ' ἣν ἐψάλησαν οἱ νενομισμένοι πολυχρονισμοὶ τοῦ Αὐτοκράτορος, τῶν Αὐτοκρατειρῶν, τοῦ Διαδόχου καὶ παντὸς τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Οἴκου.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἥλων*.

Ἄτινά ἐστιν· ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ὁ καθήμενος ἐφ' ἅρματος Χερουβὶμ καὶ Σεραφείμ· καὶ αὐτά εἰσιν ἡνιοχούμενα. Ἐν ἀερικοῖς δρόμοις, ἐν φωτὶ ἀμετρήτῳ, ὅπου ἀνθρωπίνη φύσις παρελθεῖν οὐ δύναται· ὅτι ἐποίησας αὐτὰ εἰς τὴν σὴν ὑπηρεσίαν, ἓξ ζῶα ἑξαπτέρυγα, ἄτινα μὲν τέσσαρα διαβαστάζοντα καὶ ἡνιοχούμενα καὶ λειτουργοῦντα ἀκαταπαύστως βοῶσι καὶ λέγουσιν· Ἅγιος· Ἅγιος· Ἅγιος· Κύριος Σαβαώθ, ὁ ἐπὶ Χερουβὶμ καθήμενος· καλοῦνται δὲ τὰ δύο ἃ ἔθου ἐν τῷ παραδείσῳ φυλάττειν τὸ ξύλον τῆς ζωῆς· τὸ μὲν ἓν Σεραφείμ· καὶ τὸ ἕτερον Χερουβίμ. Σὺ γὰρ δεσπόζεις πάντων, ὅτι σὸν πλάσμα ἐσμέν· ὅτι τοὺς ἀπειθήσαντας ἀγγέλους ταρτάρῳ πυρὶ παραδώσας, καὶ αὐτά εἰσιν ὑπὸ τὰ ἐνθυρώματα τῆς ἀβύσσου, ὑπὸ δρακόντων κολαζόμενοι· καὶ τῷ προστάγματί σου ἀντειπεῖν οὐ δύνανται· καὶ τανῦν, Κύριε, εἰ σὸν θέλημά ἐστι βασιλεύειν τὸν υἱὸν Μαρίας, τὸν ἐκπεμφθέντα ὑπὸ σοῦ, εἰ μὴ γὰρ ἦν ἐκ σοῦ, οὐκ ἂν τοσαύτας δυνάμεις ἐποίησεν· εἰ μὴ Σὸς ἦν παῖς, οὐκ ἂν ἤγειρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ποίησον οὖν, Κύριε, καὶ τὸ τεράστιον τοῦτο ἡμῖν, καὶ καθὼς ἐπήκουσας τῷ θεράποντί σου Μωσῇ, καὶ ἔδειξας ἡμῖν τὰ ὀστᾶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἰωσήφ, οὕτως καὶ νῦν ἀνάδειξον ἡμῖν τὸν κεκρυμμένον θησαυρόν, καὶ ποίησον ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου καπνὸν εὐωδίας ἀναβῆναι, ἵνα κἀγὼ πιστεύσω τῷ ἐσταυρωμένῳ Χριστῷ, ὅτι αὐτός ἐστι Βασιλεὺς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Καὶ ταῦτα εὐξαμένου τοῦ Ἰούδα εὐθέως ἐσείσθη ὁ τόπος ἐκεῖνος, καὶ πλῆθος καπνοῦ εὐωδίας ἀρωμάτων ἀνῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου, ὥστε θαυμάσαι τὸν Ἰούδαν, καὶ κροτῆσαι ταῖς χερσὶ καὶ εἰπεῖν. Ἐπ' ἀληθείας Χριστέ, Σὺ εἶ ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου· Εὐχαριστῶ Σοι Χριστὲ ὅτι ἀνάξιόν με οὐκ ἐποίησας τῆς σῆς χάριτος· Δέομαί σου Κύριε ἀμνησικάκησον τῷ δούλῳ σου ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις μου, καὶ συγκατάριθμησόν με μετὰ τοῦ δούλου σου Στεφάνου.

* Συνέχεια ἀπὸ σελ. 479—482.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν διαλαβόμενος ὀρυκτῆρα, καὶ διαζωσάμενος ὡς γενναῖος Ἀβραὰμ τὸ ὄρυγμα ἐποίει· ὡς δὲ ὤρυξεν ὀργυὰς κ. εὗρε τρεῖς σταυροὺς κεχωσμένους, οὓς ἀνηλάμενος ἀνήγαγεν ἐν τῇ πόλει, καὶ προσήνεγκε τῇ Βασιλίσσῃ Ἑλένῃ· ἡ δὲ θεοφιλεστάτη Ἑλένη λέγει αὐτῷ. Ποῖος ἐστιν ὁ τοῦ Χριστοῦ σταυρός; Οἴδαμεν γὰρ ὅτι οἱ δύο τῶν λῃστῶν ἐστι. Τότε τίθησιν αὐτοὺς μέσον τῆς πόλεως, καὶ ἦσαν ἐκδεχόμενοι τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἰδοὺ γέγονεν ὡς ἡ ὥρα ἐννάτη τῆς ἡμέρας, καὶ νεανίσκος ἐξεπορεύετο τεθνηκὼς κλινοφορούμενος· καὶ Ἰούδας περιχαρὴς γενόμενος λέγει. Νῦν γνώσει Δέσποινα τὸ ξύλον τὸ πεποθημένον καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ· τότε κατέσχεν ὁ Ἰούδας τὴν κλίνην, καὶ ἔθηκεν ἕκαστον σταυρὸν ἐπάνω τοῦ νεκροῦ· καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τρίτον καὶ ἔθηκαν αὐτὸν τῷ πτώματι, εὐθέως ἀνέστη ὁ νεανίσκος.

Τότε ἠγανάκτησεν ὁ διάβολος καὶ ἐβόησε, λέγων. Τίς ἐστιν οὗτος ὁ μὴ ἐῶν με δέξασθαι τὰς ψυχὰς τῶν ἐμῶν· ὦ Ἰησοῦ Ναζαρινέ, πάντας εἰς ἑαυτὸν εἵλκυσας, καὶ ἔτι πάλιν τὸ ξύλον σου ἐφανερώθη κατ' ἐμοῦ. Ὦ Ἰούδα τί ἐποίησας ταῦτα; πρῶτον μὲν δι' Ἰούδα ἐποίησα ἁμαρτῆσαι τὸν λαόν, καὶ νῦν δι' Ἰούδα ἐντεῦθεν ἀπελαύνομαι. Εὗρον κἀγὼ τί ποιήσω· ἐξεγείρω ἕτερον βασιλέα κατὰ σοῦ, ὅστις καταλείψει τὸν ἐσταυρωμένον καὶ τὰς ἐμὰς βουλὰς ποιήσει· καὶ δειναῖς κολάσεσι παραδώσω σε· καὶ τιμωρούμενος ἀρνήσει τὸν ἐσταυρωμένον· ὁ δὲ Ἰούδας ἐμβριμησάμενος τῷ πνεύματι εἶπεν· ὁ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας Χριστὸς καταθεματίσει σε εἰς τὴν ἄβυσσον τοῦ πυρός· καὶ ταῦτα ἀκούσασα ἡ μακαρία Ἑλένη ἐθαύμασε τὴν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν πίστιν τοῦ Ἰούδα· καὶ μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας ἀσφαλισαμένη τὸν Σταυρόν, χρυσῷ τε καὶ λίθοις τιμίοις, καὶ ποιήσασα γλωσσόκομον ἀργυροῦν, ἔθηκεν αὐτὸν ἐν αὐτῷ· καὶ ἐκκλησίαν συγκροτήσασα καὶ θεσπίσασα ἐν τῷ καλουμένῳ Κρανίου τόπῳ, ἐκάλεσε τὸν Εὐσέβιον ἐπίσκοπον Ρώμης, καὶ ἔδωκε τῷ Ἰούδα τὴν ἐν Χριστῷ σφραγίδα μετονομάσασα αὐτὸν Κυριακόν, κατέστησέ τε αὐτὸν ἐπίσκοπον τῆς ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων. Τότε ἐπέθηκεν ἡ Βασίλισσα διωγμὸν τοῖς Ἰουδαίοις, ὅσοι ἠπίστησαν, καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τοσαύτη χάρις ἐδόθη τῷ Ἰούδα τῷ καὶ Κυριακῷ, ὥστε καὶ δαίμονας ἐλαύνειν καὶ νόσους θεραπεύειν. Χρήματα οὖν πάμπολλα παρεάσασα ἡ μακαρία Ἑλένη εἰς διακονίαν τῶν πτωχῶν τῷ ὁσιωτάτῳ Κυριακῷ ἐν εἰρήνῃ διῆγε· διαστειλαμένη τοῖς τὸν Χριστὸν σεβομένοις ἀνδράσι τε καὶ γυναιξὶν ἐπιτελεῖν τὸ μνημόσυνον τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μηνὶ μαΐου δεκάτῃ, ὅτε καὶ ἡ φανέρωσις αὐτοῦ ἐγένετο ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου Βασιλέως, χάριτι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Γ.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῶν ἁγίων ἥλων.

Πάλιν οὖν ἡ μακαρία Ἑλένη πλήρης ὑπάρχουσα τῆς πρὸς τὸν Θεὸν πίστεως καὶ πεπονημένως ἐγκύψασα ταῖς ἁγίαις Γραφαῖς, τήν τε Παλαιὰν καὶ Καινὴν Διαθήκην ἐρευνήσασα καὶ πλησθεῖσα πνεύματος ἁγίου, φιλοφρόνως ἐζήτησε καὶ τοὺς ἐν τῷ σταυρῷ ἥλους προσπαγέντας τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, ἐν οἷς οἱ θεομάχοι Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν προσήλωσαν. καὶ προσκαλεσαμένη τὸν ἐπίσκοπον Κυριακόν, ὃς ἐπωνομάζετο Ἰούδας, λέγει αὐτῷ· περὶ μὲν τοῦ σταυροῦ ἐπληροφορήθη μου ὁ πόθος, καὶ τὰ νῦν οὐκ ἠρεμήσω ἕως οὗ πληροφορήσῃ μοι Κύριος καὶ τὴν ἐπιθυμίαν μου ταύτην· προσθέμενος οὖν δεήθητι τοῦ Κυρίου καὶ περὶ τῶν ἥλων. Ὁ δὲ ἐπίσκοπος Κυριακὸς παραγενόμενος εἰς τὸν Κρανίου τόπον ἅμα πλείοσιν ἀδελφοῖς, τοῖς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πεπιστευκόσι διὰ τῆς τοῦ σταυροῦ ἀνευρέσεως καὶ τῷ ἐπὶ τῷ νεκρῷ γεγονότι σημείῳ, ἄρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τύπτων τὸ στῆθος πρὸς Κύριον ἐβόησεν ἐκτενῶς ἐξομολογούμενος ἐπὶ τῇ προτέρᾳ αὐτοῦ ἀγνωσίᾳ, μακαρίζων πάντας τοὺς πεπιστευκότας τῷ Χριστῷ, καὶ τοὺς ἔτι νῦν πιστεύοντας· ἐπὶ πολὺ δὲ εὐχομένου καὶ βοῶντος αὐτοῦ, ὥστε φανερωθῆναί τι σημεῖον, ὡς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ἥλων, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εὐχῆς ἐν τῷ εἰπεῖν τὸ Ἀμήν, γίνεται τοιοῦτον σημεῖον, ὅπερ πάντες οἱ παραγενόμενοι εἶδον, μεγίστην ἀστραπὴν ἐν τῷ τόπῳ ἐπιλάμψασαν ἔνθα εὑρέθη ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ὥστε πάντας τοὺς πιστεύσαντας ἀδιστάκτως λέγειν, νῦν ἐγνώκαμεν τὴν δύναμιν εἰς ὃν πεπιστεύκαμεν· καὶ εὐθέως ἐφάνησαν οἱ ἥλοι οἱ εἰς τὸ δεσποτικὸν σῶμα ἐμπαρέντες, ἡλίου δίκην ἀστράπτοντες ἐν τῇ γῇ, οὓς ἀναλαβόμενος μετ' εὐλαβείας προσανήνεγκε τῇ φιλοχρίστῳ Βασιλίσσῃ, ἥτις πρεπόντως ὑποκλίνασα τὰ γόνατα, καὶ τὴν κεφαλὴν κάτω νεύσασα, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ. Πλησθεῖσα δὲ σοφίας καὶ συνέσεως Θεοῦ, διενοεῖτο τί ἂν ποιήσῃ αὐτούς· καὶ ἐρευνήσασα ὁδοὺς δικαιοσύνης, καὶ τὴν χάριν τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῆς ποιῆσαι μνημόσυνον

ταῖς μελλούσαις γενεαῖς, ὅπερ προεμήνυσε Ζαχαρίας ὁ Προφήτης. Μεταστειλαμένη οὖν ἄνδρα πιστὸν καὶ ἐπιστήμονα ὃν προσεμαρτύρησαν πλείονες, ἔφη πρὸς αὐτόν. Θεοῦ ἔνταλμα φύλαξον καὶ Βασιλέως μυστήριον· καὶ λάβε μοι τοὺς ἥλους τούτους, καὶ ποίησον σαλιβάριον τῷ χαλινῷ τοῦ Βασιλέως, καὶ ἔσται ἡμῖν ὅπλον ἀκαταμάχητον πρὸς πάντας τοὺς ὑπεναντίους· νῖκος τοῦ Βασιλέως, καὶ εἰρήνη πόλεως· ὅπως τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ προφήτου πληρωθῇ. «Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸ ἐπὶ τὸ χαλινὸν τοῦ ἵππου, ἅγιον, τῷ Κυρίῳ κληθήσεται»· ἡ δὲ μακαρία Ἑλένη τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν πίστιν κρατύνασα ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ πάντα τελέσασα διωγμὸν τοῖς Ἰουδαίοις ἐξέπεμψεν, ὅτι ἐπείσθησαν τῷ Κυρίῳ, καὶ διεσκορπίσθησαν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ προφήτου τὴν λέγουσαν. «Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοὺς μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ ὀνόματός σου, διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου».

Τοσαύτη δέ χάρις ἐδόθη τῷ ὁσιωτάτῳ Κυριακῷ, ὥστε πάντα κατὰ τὰς ἐντολὰς ποιεῖν αὐτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ πορεύεσθαι· καὶ δαίμονας ἀπελαύνειν καὶ νόσους ἰᾶσθαι· (α) ὁ δὲ φιλάγαθος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος καὶ ἡ τῶν ἀγαθῶν εὑρέτις Βασίλισσα Ἑλένη, βασιλεύσαντες ἐν ἔτησι πολλοῖς καὶ χρόνοις εἰρηνικοῖς ἐκοιμήθησαν· δοξάζοντες Πατέρα Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν καὶ ὁμοούσιον ζωαρχικὴν Τριάδα νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἑξῆς ἅπαντας αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΦΙΛΩΝΕΙΟΝ

Ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Σεβαστείας Ἀνθίμου*.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς περὶ Λόγου ἀρχῆς τῶν Στωϊκῶν.

Ἡ περὶ Θεοῦ καὶ Λόγου ἀρχὴ τῆς Στοᾶς ἔστιν ἀνυποθέτως παχύς τις πανθεϊσμὸς καθ' ἣν ὁ Θεὸς ἢ ὁ Λόγος οἷον μορφωτική τις καὶ ἐνεργὸς δύναμις ἐνυπάρχουσα καὶ ἐνοικοῦσα ἐν τῇ ὕλῃ ἀρρήκτως μετ' αὐτῆς συνδέδεται εἰς τρόπον ὥστε οὔτε Θεὸς ἄνευ καὶ ἐκτὸς τῆς ὕλης νοηθῆναι δύναται, ἀλλ'οὔτε ὕλη ἄνευ καὶ ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ. Ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἡ ὕλη (materia),θεωρουμένη μὲν ὑπὸ τὴν ὄψιν τῆς παθητικῆς καὶ μεταβλητῆς δυνάμεως καλεῖται κόσμος καὶ ἐστὶν ἡ ἐξωτερικὴ τοῦ Θεοῦ παράστασις, θεωρουμένη δὲ ὑπὸ τὴν τῆς μορφωτικῆς καὶ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ἐχούσης, καλεῖται Θεὸς καὶ ἐστὶν ἡ ψυχὴ τοῦ κόσμου· ὁ Λόγος ἄρα τῆς Στοᾶς ἐστι μὲν αὐτὸς ὁ τῶν καθ' ἕκαστα καὶ τῶν καθ' ὅλου δημιουργὸς Θεός, ἀλλ' ὑπὸ τὴν καθ' ἕκαστα θεωρούμενος μορφωτικὴν δύναμιν, ἤτοι ὡς μηχανικὴ δύναμις ἀτομικῆς τινος ὑπάρξεως, ἢ ὡς ποιότητες αὐτῆς. Ἐντεῦθεν καλῶς ἐννοεῖ ἕκαστος ὅτι ὁ Λόγος τῆς Στοᾶς, ἢ οἱ σπερματικοί, ὡς λέγουσι, λόγοι longe mutat τοῦ Εὐαγγελικοῦ Λόγου, μὴ νοούμενος, ὡς παρὰ τῷ Ἰωάννῃ ὡς πρόσωπον μετὰ βουλήσεως καὶ ἐλευθερίας, ἀλλ' ὡς μηχανική τις ἐν τοῖς οὖσιν ἀρχή, τυφλὴ καὶ ἀσυνείδητος δύναμις, χαρακτηριζόμενος μὲν ὑπὸ διαφόρων προσωνυμιῶν καὶ ἰδιοτήτων «κοινὸς τῆς φύσεως λόγος, πρόνοια, εἱμαρμένη, Ζεύς, Διὸς λόγος» (Πλουταρχ. περὶ Στωϊκ. ἐναντ.), ἀλλ' οὐδεμίαν ἐν ταῖς ἑαυτοῦ ἐνεργείαις βούλησιν ἢ προσωπικότητα ἐμφαίνων. Ἡ Στοά, ὡς καὶ ὁ Φίλων, ἀποδιδοῦσα τῷ Λόγῳ αὐτῆς χαρακτῆρας λογικότητος καὶ προσωπικότητος «ζῶον ἀθάνατον, τέλειον ἐν εὐδαιμονίᾳ» (Διογ. Λαερτ. 147), πανθεϊστικῶς αὐτὸν παρίστησι πρὸς τὰς τῆς φύσεως δυνάμεις καὶ τὸν κόσμον συγχέουσα. Ἐντεῦθεν παντί που δῆλον ὅτι ὁ τῆς Στοᾶς Λόγος ἐν τῷ Φίλωνι μόνον τὸ ἀνάλογον αὐτοῦ ἔχει, τῷ συγχέοντι τὸν Λόγον πρὸς τὸν ὑλικὸν κόσμον (de confus Ling. 20 p. 419) καὶ τῷ Πλωτίνῳ, ὅστις λόγους ἀποκαλῶν τὰς μορφὰς αἳ τὴν ὕλην σχηματίζουσι (χειρόγρ. ἱστορ. φιλοσ. Ἰ. Καρολ. ξ. 61 καὶ Zeller σελ. 202 καὶ 281), οὐδόλως δὲ παρὰ τῷ Ἰωάννῃ παρ' ᾧ ἡ ἔννοια τοῦ Λόγου ὑπάρχει κατ' ἀντίληψιν Θεοῦ καθαρῶς προσωπικοῦ, μετὰ διακεκριμένων χαρακτήρων καὶ ἠθικῶν προσόντων, ὅπερ οὐδέποτε ἡ Στοὰ ἐφαντάσθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς περὶ Λόγου ἀρχῆς τοῦ Φίλωνος ἐν παραβολῇ πρὸς τὴν τοῦ Ἰωάννου.

Τίς ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ οὐσία τοῦ Φιλωνείου Λόγου, τίνα τὰ προσόντα αὐτοῦ καὶ ἰδιώματα, τίς

(α) Συναξαποριστὴς Νικοδήμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΚΗ. ὀκτωβρίου.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Κυριακὸς ὁ φανερώσας τὸν Τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τῆς ἁγίας Ἑλένης, κοντῷ βληθεὶς τελειοῦται.

«Οὗτος ὁ ἅγιος ἀφ' οὗ ἐφανέρωσε τον Τίμιον Σταυρὸν καὶ ἀφοῦ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ ἐβαπτίσθη, ἔγεινε καὶ ἐπίσκοπος ἱεροσολύμων· ἐμαρτύρησε δὲ ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου κατὰ τὸ 361 ἔτος» κ. τ. λ.

* Στνέχεια ἀπὸ σελ. 472—484.

δὲ ἡ πρὸς τὸν Θεὸν σχέσις αὐτοῦ καὶ τὸν κόσμον; ἰδοὺ περὶ τίνα σημεῖα ὁ ἡμέτερος λόγος ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ στραφήσεται· ἀντλοῦντες δὲ τὰ ἐγχειρήματα ἡμῶν ἐξ αὐτῶν τῶν πηγῶν καὶ κατὰ τὴν ἑκάστοτε ἀνάγκην παρεισάγοντες αὐτὸν τὸν Φίλωνα τὰς ἀντιλήψεις καὶ θεωρίας αὐτοῦ ἐκτιθέμενον, θέλομεν εὐκρινήσει, ὅση γε ἡμῖν δύναμις, τὰ σκοτεινότερα αὐτῆς σημεῖα, καὶ ἰδίως ἐκεῖνα τὰ μέρη τοῦ συστήματος τούτου, ὅσα οἱανδήποτε ὁμοιότητα καὶ ἐσωτερικὴν σχέσιν πρὸς τὴν περὶ Λόγου διδασκαλίαν τοῦ Ἰωάννου ὅτι ἔχουσι φαίνονται. Καὶ ἐν πρώτοις ἡ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Φιλωνείου Λόγου θεωρία ἐστὶν ἀνυποθέτως ὑποβιβαστική τις τοῦ Λόγου ἐν μοίρᾳ δημιουργήματος αὐτὸν τιθεμένη, πρεσβύτερον μὲν τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου, νεώτερον δὲ καὶ ὑποδεέστερον τοῦ Θεοῦ. Ἡ ὕπαρξις τοῦ Λόγου παρὰ τῷ Φίλωνι ἔστιν μεταφυσικόν τι θεώρημα ἐξ ἀνάγκης τινὸς προελθὸν λογικῶς, πρὸς ἐξήγησιν τῆς δημιουργίας καὶ τῶν φαινομένων τοῦ ἠθικοῦ κόσμου. Ἐπειδὴ δῆλον ὅτι οὐδεμίαν μεταξὺ Θεοῦ καὶ κόσμου, ἀπείρου καὶ πεπερασμένου, ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ σχέσιν παραδέχεται ὁ Φίλων «οὐ γὰρ ἦν θέμις ἀπείρου καὶ πεφυρμένης ὕλης ψαύειν τὸν ἴδμονα καὶ μακάριον» (De vita offer. 13. p. 335) δυσαναπλήρωτόν τι χάσμα μεταξὺ Θεοῦ καὶ ὕλης, οὗτινος τὴν πλήρωσιν πρὸς ἐξήγησιν τῆς δημιουργίας ἐπιζητῶν, καταφεύγει εἰς μεσάζοντα ὄντα τῷ πεπερασμένῳ μᾶλλον προσπελάζοντα, ἄτινα ἀποκαλεῖ λόγους, ψυχάς, ἀγγέλους, χάριτας Θεοῦ κτλ. «εἰδέναι προσήκει ὅτι ὁ θεῖος τόπος καὶ ἡ ἱερὰ χώρα πλήρης ἀσωμάτων ἐστὶ λόγων· ψυχαὶ δὲ ἀθάνατοί εἰσιν οἱ λόγοι οὗτοι» (De Somm I, 21, p. 242). Μεταξὺ δὲ τῶν λόγων τούτων, περὶ ὧν εἷς τινα μέρη μόνον λόγον ποιεῖται (De plantutione Noe 4. p. 147 κτλ.), ὁ ἐξέχων Λόγος, ὁ τοὺς λοιποὺς ἐν ἑαυτῷ περιλαμβάνων ἐστὶν ὁ ἔξοχος μεσίτης, ὁ πρεσβύτατος ἄγγελος, ἢ ἀρχάγγελος «ἄγγελος πρεσβύτατος, ἀρχάγγελος πολυώνυμος» (De Konf. Ling. 28), ὅστις κυρίως καὶ κατ' ἐξοχὴν πληροῖ τὸ μεταξὺ Θεοῦ καὶ ὕλης χάσμα.

Παρὰ τῷ Ἰωάννῃ ὅμως συμβαίνει ὅλως τοὐναντίον. Ὁ Θεὸς παρ' αὐτῷ ἐστιν, ὡς ἐν ἁπάσῃ τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ, Δημιουργός, Κύριος, Πατὴρ ἐνεργῶν μὲν καὶ κυβερνῶν τὸν κόσμον — παρὰ τὴν Φιλώνειον ἀντίληψιν τοῦ ἐκ τοῦ κόσμου ἐξοστρακισμοῦ αὐτοῦ—καὶ περὶ αὐτοῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ διδούς, μεσίτης δὲ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ υἱοῦ χρησιμεύων «πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ Πατὴρ πρὸς ἐμὲ ἥξει — οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με ἐὰν μὴ ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ αὐτὸν» (Ἰωανν. 6,37.44). Ἡ ὕπαρξις τοῦ Λόγου παρὰ τῷ Ἰωάννῃ οὐδόλως ἐστὶν ἀνάγκης τινὸς παραπλησίας προϊὸν—ἣν ἡ δυϊστικὴ τοῦ Φίλωνος ἀρχὴ ἀπαιτεῖ — ἡ δὲ ἀναφορὰ τοῦ Λόγου πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν κόσμον ἐστίν, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀγάπης, παρὰ τὴν Φιλώνειον θεωρίαν τῆς ἀνάγκης καὶ μηχανικότητος. Ἐντεῦθεν τοῖς πᾶσι δῆλον καθίσταται ὅτι ἀμφότεραι αἱ περὶ Λόγου διδασκαλίαι οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν στοιχεῖον, ἀλλ' ἐκ διαμέτρου εἰσὶν ἀντίθετοι, ὡς ἡ ἀγάπη τῆς ἀνάγκης καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς μηχανικότητος.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ περὶ οὐσίας τῶν δύο Λόγων ζήτημα, παραθέτομεν ἐν πρώτοις τὰς περὶ τούτου ἀντιλήψεις τοῦ Φίλωνος, οὕτωσὶ ἐκφραζομένου· «οὐδὲν ἂν ἕτερον εἴποι τις τὸν νοητὸν εἶναι κόσμον ἢ Θεοῦ Λόγον» (de mundi ofic· p. 4.)· καὶ ἀλλαχοῦ «Θεοῦ εἰκὼν Λόγος ὁ πρεσβύτατος» (De Conf. Ling. 28, 427)· «τὸν δὲ ἀόρατον καὶ νοητὸν Θεῖον λόγον καὶ Θεοῦ λόγον εἰκόνα λέγει Θεοῦ» (De mundi ofic. p. 6). Ὁ νοητὸς λοιπὸν κόσμος κατὰ Φίλωνα οὐδέν ἐστι εἰ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἐδημιούργησε τὸν λοιπὸν κόσμον, ὁ δὲ ἀόρατος οὗτος λόγος, ἐστὶν ἀληθὴς τοῦ Θεοῦ εἰκών· ἀλλ' ἵνα καταμάθωμεν τὰ περὶ τῆς οὐσίας καὶ τῆς εἰκόνος τοῦ λόγου ὑπὸ τοῦ Φίλωνος λεγόμενα, ἀνάγκη ὅπως ἐν ὀλίγοις λόγον ποιησώμεθα περὶ τῆς οὐσίας τοῦ Φιλωνείου Θεοῦ καθόλου. Κατὰ τὸν Φίλωνα ἡ οὐσία τοῦ Θεοῦ ἐστι πάντῃ ἀκατάληπτος· δυνάμεθα, λέγει, γινώσκειν τὸν Θεὸν ὅ,τι ἐστὶν οὐχὶ δὲ τί ἐστιν. Πάντα τὰ ἰδιώματα, δι' ὧν αἱ ἰδιότητες σημαίνονται τοῦ Θεοῦ, ἔχουσι μεταφορικὴν μόνον σημασίαν· διότι ὁ Θεὸς τῇ ἀληθείᾳ ἔστι ὂν καθαρόν, ἄμοιρον ἰδιοτήτων, τῷ νῷ μόνῳ θεωρητόν. Ὁ Θεός ἐστι κρείττων ἢ αὐτὸ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν—καί τοι ὁ Πλάτων, ᾧ τινι ἀκολουθεῖ, ταὐτίζει αὐτὸν πρὸς τὸ ἀγαθὸν—ἑπομένως ἡ οὐσία τοῦ Θεοῦ πάσης νοήσεως ὑπερτέρα ἐστὶν «ἐκεῖνο μὲν γὰρ ὃ καὶ ἀγαθὸν κρεῖττον καὶ μονάδος πρεσβύτερον—ἀμήχανον ὑφ' ἑτέρου τινὸς θεωρεῖσθαι, διότι μόνον θέμις αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ καταλαμβάνεσθαι»(De praem. et poem.p. 414)· καὶ ἀλλαχοῦ « ἀνθρώπου γὰρ ἐξαρκεῖ λογισμῷ μέχρι τοῦ καταμαθεῖν ὅτι ἔστι τε καὶ ὑπάρχει τὸ τῶν ὅλων αἴτιον προελθεῖν· περαιτέρω δὲ καὶ

σπουδάζειν τρέπεσθαι, ὡς περὶ οὐσίας ἢ ποιότητος ζητεῖν, διωλύγιός τις ἠλιθιότης» (De post. Caini 48 p. 258). Τοιοῦτος λοιπὸν ὢν ὁ φιλώνειος Θεὸς τὴν οὐσίαν, δημιουργεῖ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα τὸν λόγον, δι' οὗ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ κόσμου ἔρχεται· πῶς ὅμως ὁ Φίλων ἐννοεῖ τὴν εἰκόνα—τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἐκ τῶν διαφόρων αὐτοῦ ἐκφράσεων, δυσκόλως τις δύναται νοῆσαι, ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ σκοτεινῶς τὴν ἔννοιαν ταύτην παραστήσαντος. Καὶ εἰκόνα μὲν συνήθως λέγοντες οὐδὲν ἕτερον πάντως νοοῦμεν, ἢ τὸ ἀπαύγασμα καὶ οἷον τὸ ἀληθὲς ἐκμαγεῖον τοῦ προτύπου, περιεκτικὸν μὲν πάντων τῶν ὅσα στοιχείων τὸ ἀρχικὸν περιέχει, ἐν πλήρει δὲ λάμψει καὶ ζωῇ τὸ ἐκείνου ἐκδηλοῦν πλήρωμα. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν φιλώνειον Λόγον, ὅστις ἐν χρόνῳ γεννηθεὶς παρίσταται μετὰ ἰδιωμάτων αὐτῷ μόνῳ ἰδιαζόντων, τ. ἔ. ἐνεργοῦντα μὲν ἀμέσως ἐν τῷ κόσμῳ—τοῦ Θεοῦ μακρὰν καὶ οἷον ἀποκεχωρισμένου ὄντος τοῦ κόσμου—ἁπτόμενον δὲ τῆς ὕλης, τῆς ἀρχῆς ταύτης τοῦ κακοῦ—τοῦ Θεοῦ ὄντος κρείττονος ἢ αὐτὸ τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ ἑπομένως μακρὰν τοῦ κακοῦ (τῆς ὕλης), τούναντίον ὅλως συμβαίνει, οὔτε ἀληθὴς εἰκὼν καὶ ἀπαύγασμα τῆς τοῦ Θεοῦ οὐσίας, οὔτε τῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ ἰδιότητος πρὸς τὸ ἀρχέτυπον ὑπάρχει, ἀλλ' ὑποδεέστερόν τι καὶ ὑπολειπόμενον ἐκείνου ὄν. Ἡ ὑπόληψις ἡμῶν αὕτη ἔστι τοσούτῳ μᾶλλον ἀληθὴς καθ' ὅσῳ, ἀποδεχόμενος ἀφ' ἑνὸς ὁ Φίλων Θεὸν ἄπειρον, ἀκατάληπτον καὶ ἰδιοτήτων ἄμοιρον, παραπέμπει ἑτέρωθεν «τοῖς ἑταιρίαν πρὸς ἐπιστήμην θεμένοις», εἰς τὸν κόσμον ὅπως, ὡς εἰς εἰκόνα, τὴν ἐμφάνειαν τοῦ λόγου (τῆς εἰκόνος τοῦ Θεοῦ) ἴδωσιν· «ἐμπρεπὲς γὰρ τοῖς ἑταιρίαν πρὸς ἐπιστήμην θεμένοις ἐφίεσθαι μὲν τοῦ τὸ ὂν ἰδεῖν· εἰ δὲ μὴ δύναιντο, τὴν γοῦν εἰκόνα αὐτοῦ, τὸν ἱερώτατον λόγον, μεθ' ὃν καὶ τὸ ἐν αἰσθητοῖς τελειότατον τόνδε τὸν κόσμον» (De confus. Ling. 20. p. 419). Καὶ ἔστι μὲν ἀληθὲς ὅτι πανθεϊστικῶς ἐνταῦθα περὶ τοῦ λόγου αὐτοῦ ὁμιλεῖ ὁ Φίλων, ὡς καὶ περὶ τοῦ Θεοῦ ἀλλαχόσε—καίτοι, ὡς παρακατιόντες ὀψόμεθα, προσωπικὸν λόγον, κατά τι τοὐλάχιστον παραδέχεται— οὐχ ἧττον ὅμως κατὰ τὴν φύσιν καὶ πορείαν τῆς καθόλου διδασκαλίας αὐτοῦ, ἡ περὶ λόγου θεωρία οὐδέποτε παρ' αὐτῷ λαμβάνει τὴν ἣν ἔχει ἡ περὶ ὁμοουσιότητος τοῦ χριστιανισμοῦ διδασκαλία παράστασιν.

(ἕπεται συνέχεια).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ἔχομεν ὑπ' ὄψει ἀποσταλέντα ἡμῖν τὸν ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ τυπωθέντα ἐμβριθῆ καὶ γλαφυρὸν λόγον, ὃν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς ΜΗ συνοδικῆς περιόδου ἀπήγγειλεν ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Προκόπιος. Ὁ λόγος οὗτος τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου ὡς ὑποδεικνὺς εὐσυνόπτως τὴν κατάστασιν ἐν γένει τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μαρτυρεῖ μελέτην, σοβαρὰν καὶ πόθον ἱερὸν πρὸς ἀνύψωσιν αὐτῆς εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν εὔκλειαν καὶ περιωπήν. Εἴθε πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ ταττόμενοι εἰς τὴν πνευματικὴν διακυβέρνησιν καὶ ποίμανσιν τῶν ὑπ' αὐτοὺς ποιμνίων μετὰ τῆς αὐτῆς πατρικῆς στοργῆς καὶ τοῦ αὐτοῦ φιλευσεβοῦς πόθου νὰ ἐγκύπτωσιν εἰς τὴν μελέτην καὶ θεραπείαν τῶν πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν ἀναγκῶν τῶν ποιμαινομένων.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

. . . . . .

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί,

Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 3908 καὶ ἡμερομηνίαν 10 Ἰουλίου 1900 περὶ διαζυγίου ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Ἀναστασίας Γ. Φλωρίδου, θυγατρὸς Μιχαὴλ Γουροπούλου ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην,

Κηρύττει τῶν μεταξὺ τῶν διαδίκων γάμον διαλελυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Γεωργίου Στεφάνου Φλωρίδου,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἀλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου», δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Παρέχει τῷ ἐναγομένῳ τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου πρὸς χρῆσιν τῶν ἐνδίκων κατὰ τῆς ἐρήμην αὐτοῦ ἐκδεδομένης ἀποφάσεως μέσων ὁριζομένης προθεσμίας, ἤτοι τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἄνω εἰρημένων φύλλων δημοσιεύσεως τοῦ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως ταύτης διὰ τὴν ἀνακοπήν, καὶ ἑτέρων ἑξήκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἐπὶ ἐφέσει, καὶ

Ἐπιτίθησιν αὐτῷ ὡς ὑπαιτίῳ τῆς διαζεύξεως τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως, τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων, καὶ τῶν διαζευκτηρίων ἐγγράφων, συμποσούμενα μὲν εἰς γρόσια ἑξακόσια πεντήκοντα καὶ τέσσαρα (ἀριθμ. 654) προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1900.

Ὁ Πρόεδρος 3

† Ὁ Κορυτσᾶς ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκονος Ἄνθιμος Π. Ὀρφανίδης.

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

НБ ОНУ
Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА
1948
НБ ОНУ 878888 07/04/23
П.Ш.726282